

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2614/2020
09.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јасика, адвокат у ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду и ББ из ..., чији је пуномоћник Војин Шуша, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж 4372/19 од 16.01.2020. године, у седници одржаној 09.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене Републике Србије изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж 4372/19 од 16.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови број П 699/18 од 10.09.2019. године је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену Републику Србију да му накнади штету и то за вредност срушеног објекта број 4 износ од 1.024.272,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, за вредност срушеног објекта број 5 износ од 339.071,46 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, на име закупнине објекта број 4 по 50 евра месечно за период од 20.04.2015. године па до 28.02.2017. године (22 месеца) у износу од 1.100 евра, за закупнину објекта број 5 по 20 евра месечно за период од 20.04.2015. године па до 28.02.2017. године (22 месеца), што износи 440 евра, за закупнину објекта број 6 по 150 евра месечно за период од 20.04.2015. године до 28.02.2017. године (22 месеца), што износи 2.860 евра, све износе са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Другим ставом изреке је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан друготужени ББ да тужиоцу исплати износ од 357.435,00 динара на име вредности срушеног објекта број 4, износ од 169.535,73 динара на име вредности објекта број 5 са законском затезном каматом од доношења првостепене пресуде па до исплате, док је одбијен као неоснован у делу преко досуђених 357.435,00 динара до тражених 1.024.272,00 динара на име вредности срушеног објекта број 4, односно за износ од 666.837,00 динара; преко досуђених 169.535,73 динара до тражених 339.071,46 динара на име вредности објекта број 5, односно за износ од 169.535,73 динара, све са законском затезном каматом од дана доношења првостепене пресуде па до исплате, као и целокупан тражени износ за закупнине објекта број 4, 5 и 6. Трећим ставом изреке је обавезан тужени ББ да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од

109.482,34 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Четвртим ставом изреке је обавезан тужилац да првотуженој Републици Србији накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.000,00 динара, а одбијен је захтев тужиоца за ослобођење од плаћања трошкова парничног поступка – судских такси као неоснован.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом број Гж 4372/19 од 16.01.2020. године, жалбу туженог ББ одбио, док је жалбу тужиоца делимично усвојио, па је преиначио пресуду Основног суда у Старој Пазови у побијаном одбијајућем делу и у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је: 1) обавезао туженог ББ да солидарно са туженом Републиком Србијом тужиоцу поред првостепеном пресудом досуђеног износа од 357.435,00 динара на име вредности срушеног објекта број 4, исплати још 357.435,00 динара (укупно 714.870,00 динара), те поред досуђеног износа од 169.535,73 динара на име вредности објекта број 5, још и износ од 76.104,27 динара (укупно 245.640,00 динара), све са законском затезном каматом почев од 10.09.2019. године као дана првостепеног пресуђења до исплате и да поред првостепеном пресудом досуђеног износа од 109.482,34 динара на име накнаде трошкова парничног поступка исплати још 102.750,36 динара (укупно 212.232,70 динара), са законском затезном каматом од извршности првостепене пресуде до исплате; 2) обавезао тужену Републику Србију да солидарно са туженим ББ тужиоцу исплати износ од 714.870,00 динара на име вредности срушеног објекта број 4 и износ од 245.640,00 динара на име вредности објекта број 5, све са законском затезном каматом почев од 10.09.2019. године као дана доношења првостепене пресуде па до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 212.232,70 динара са законском затезном каматом почев од извршности па до исплате. У преосталом делу жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем и побијаном, а непреиначеном одбијајућем делу је потврђена. Обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 46.142,70 динара, док је тужена Република Србија обавезана да самостално накнади трошкове наведеног износа до износа од 103.310,20 динара – износ од 54.167,50 динара. Одбијен је захтев туженог ББ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете од стране другостепеног суда, тужена Република Србија је изјавила благовремену ревизију из свих законом предвиђених разлога, као изузетну на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/2018, 18/2020), па је оценио да ревизија тужене Републике Србије дозвољена као редовна, али да није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању извршни поверилац „Еруробанк“ А.Д. Београд је 14.05.2013. године, поднео предлог за извршење на основу извршне исправе – заложне изјаве, против извршног дужника ВВ и овде тужиоца АА. Заложном изјавом овереном код Основног суда у Сремској Митровици од 11.05.2011. године је успостављена хипотека у корист извршног повериоца ради обезбеђења потраживања по

основу уговора о кредиту, а предмет залоге је била породична стамбена зграда, број зграде 1, саграђена на катастарској парцели број ... у улици ... број ..., уписана у лист непокретности број ... КО ... . Основни суд у Сремској Митровици је 15.05.2013. године одредио предложено извршење забележбом решења о извршењу у јавну књигу, утврђењем вредности непокретности и продајом непокретности и намирењем повериоца. Приговор дужника је одбачен као непотпун. Јавна продаја непокретности није успела, те је извршни суд одредио да се продаја непокретности изврши непосредном погодбом, па је тужени ББ као купац 19.03.2015. године закључио уговор о непосредној погодби са судским извршитељем Ненадом Костићем као продавцем у име и за рачун извршних дужника. Предмет купопродаје су биле непокретности уписане у препис листа непокретности број ... КО ..., и то породична стамбена зграда, број зграде 1, Пр +Сп, саграђена на катастарској парцели ..., које су биле предмет продаје у извршном поступку, а цена је утврђена у износу од 14.000 евра. Тужени ББ је пре потписивања уговора прочитао уговор, те је знао да се на парцели налазе неки објекти поред главног објекта. Око куповине је био ангажован и његов отац који је грађевинац по струци, али се тужени ББ легитимисао као купац и он је закључио уговор са судским извршитељем. Након што је ББ положио купопродајну цену, 20.03.2015. године је донет закључак у извршном поступку којим је предата непокретност ББ као купцу, а дужницима је наложено да се по пријему закључка одмах иселе и да се брише њихово право својине на описаној непокретности. Поступак извршења је закључен решењем од 06.04.2015. године, РГЗ СКН Стара Пазова је 15.04.2015. године донела решење којим се дозвољава упис права коришћења на целој катастарској парцели број ... и упис права својине на породичној стамбеној згради број 1, површине 123 м2 изграђеној на тој парцели, те брисање терета на означеним непокретностима. Дужници нису желели добровољно да се иселе, те је закључком од 08.04.2015. године заказано њихово принудно иселење за 20.04.2015. године. Извршитељи потпомогнути полицијским службеницима су ушли у све објекте на парцели бр. ... и тада су дужници пристали да изађу мирно из свих објеката, па и објекта број 4, 5 и 6 који нису били предмет извршења, предали су кључ од улазне капије купцу и тиме предали целу парцелу са свим објектима, те је ББ уведен од стране судских извршитеља у посед целе парцеле и свих објеката. Након месец дана по увођењу у посед тужени ББ је срушио гаражу – започету гарсоњеру – објекат број 4, а након доношења привремене мере, а пре пријема решења о одређивању привремене мере, је делимично срушио свињце, шупе и пушницу, што је био објекат број 5, док објекат број 6 није срушио, јер је тада већ примио решење о одређивању привремене мере.

Тужилац је истог дана када је спроведена предаја поседа непокретности (20.04.2015. године) поднео захтев за отклањање неправилности првостепеном суду јер помоћне зграде број 4, 5 и 6 нису биле предмет заложне изјаве, те нису требале да буду додељене купцу, туженом ББ, а уз захтев је доставио и препис листа непокретности број ... из којег је произилази да је тужилац власник објеката 4, 5 и 6. Решењем Основног суда у Старој Пазови од 11.06.2015. године је одбијен захтев за отклањање неправилности, те је тужилац изјавио жалбу, тако да је тек решењем Ипв већа од 09.06.2016. године, усвојен његов захтев за отклањање неправилности. Наложено је да се неправилности отклоне тако што ће извршитељ изласком на лице места утврдити да ли постоје помоћни објекти 4, 5 и 6, те ако постоје да извршне дужнике уведе у посед тих објеката. То решење је тужени ББ примио 10.06.2016. године. Изласком судских извршитеља на лице места 28.02.2017. године је утврђено да је објекат број 4 срушен, да је објекат број 5 делимично срушен и да се не може тужиоцу предати у посед, док је објекат број 6, као постојећи објекат предат у посед тужиоцу.

Тужилац је у међувремену 20.07.2015. године поднео тужбу Основном суду у Старој Пазови, против туженог ББ, ради предаје поседа непокретности: помоћне зграде 4, 5 и 6, све саграђене на катастарској парцели ..., уписане у лист непокретности број ... КО ..., те је у тој парници донета и привремена мера забраном рушења објеката. Првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца, али је Апелациони суд у Новом Саду пресудом од 8.12.2016. године преиначио првостепену пресуду и обавезао туженог да тужиоцу преда у посед помоћну зграду број 5 и зграду број 6, те примерак кључева од капије која представља улаз на парцелу на којој су објекти саграђени. Против те пресуде тужени ББ је изјавио ревизију која је одбијена пресудом Врховног касационог суда број Рев 321/17 од 28.06.2018. године.

Објекат број 4 је уписан као гаража, површине 3,90 x 7 метара, а дограђени део у габариту износио 3,90 x 2,40 метара. Било је започето преуређивање у гарсоњеру, али није било завршено, ни условно за живот. Тржишна вредност овог објекта – гараже у зони становања за дату површину износи 714.870,00 динара. Објекат број 5 је имао површину 57 м², а у природи су то биле две шупе, два свињца и једна пушница и његова тржишна вредност је износила 339.071,46 динара. Како је ББ делимично срушио овај објекат, цена његове поправке износи 245.640,60 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања правилно је другостепени суд закључио да постоји одговорност тужене Републике Србије за штету коју је проузроковао њен орган на основу члана 172. Закона о облигационим односима и на основу члана 35. став 2. Устава Републике Србије. Утврђена је и одговорност туженог ББ и он је обавезан на солидарну исплату досуђених износа са туженом Републиком Србије, али није изјавио ревизију па се његова одговорност не преиспитује у ревизијском поступку.

У конкретном случају судски извршитељи су упркос томе што је уговором о непосредој погодби (19.03.2015. године) са туженим ББ, који је право својине стекао само на згради број 1, саграђеној на катастарској парцели ..., те право коришћења на наведеној парцели (која му је додељена и предата закључком од 20.03.2015. године), туженог ББ увели у посед и објеката означеним под бројевима 4, 5 и 6 (власништво тужиоца) на којима није била конституисана хипотека, нити су ти објекти били предмет извршног поступка, па их ни тужени ББ није могао стећи као купац у извршном поступку.

Врховни касациони суд је ценио и то да је тужилац покушао да пропусти првостепеног суда отклони подношењем захтева за отклањање неправилности истога дана када је дошло до исељења дужника из спорних непокретности, али је првостепени суд његов захтев одбио, да би тек у другостепеном поступку по налогу Ипв већа наложено исправљање неправилности. Према томе, органи туженог су погрешним поступањем и предајом поседа непокретности које нису биле предмет хипотекарне изјаве нити предмет принудног извршења проузроковали да дође до штете тужиоца, не само у томе што они објекат нису користили у периоду од 20.04.2015. године до 28.02.2017. године, него и у томе, што је тужени ББ срушио објекат број 4 и делимично срушио објекат број 5 (због чега је обавезан на солидарну исплату). Вештачењем од стране вештака грађевинске струке је утврђена вредност срушеног објекта број 4, и вредност потребне поправке за објекат број 5. То су износи који су досуђени другостепеном пресудом и тужена неосновано побија правилност пресуђења и погрешну примену материјалног права.

Неосновано ревидент наводи да је тужилац допринео настанку спорног штетног догађаја. Његову одговорност види у томе што је тужилац дао заложну изјаву, што није вратио кредит и што је због тога дошло до покретања извршног поступка. Тужилац као извршни дужник трпи последице својих пропуста јер му је продата кућа, али предмет овог тужбеног захтева је погрешно поступање у односу на објекте и део земљишта који нису биле предмет ни заложне изјаве, ни решења о извршењу, а предате су у посед овде туженом ББ као купцу, а тужилац и други дужник су исељени принудним путем. Погрешно ревидент налази да чињеница што помоћне зграде борј 4, 5 и 6 нису биле предмет заложне изјаве не утиче на неправилан рад суда и да помоћни објекти увек прате судбину главног објекта и да су као такви у функцији главног објекта. Ово зато што је тужилац доказао у овој парници да је он власник спорних објеката са уписаним правом својине и државине код РГЗ СКН Стара Пазова. Такође је и ранијом правноснажном пресудом Основног суда у Старој Пазови наложено туженом ББ да тужиоцу у посед преда непорушене објекте 5 и 6. Ревидент неосновано наводи да је извршни поверилац „Еуробанк“ А.Д. Београд направила пропуст тиме што приликом установљавања заложне изјаве није означио све непокретности на парцели број ... уисане у лист број ... КО ... . Каква је била воља извршног повериоца и давалаца хипотекарне изјаве није предмет ове парнице, а претпоставка је да је њихова воља исказана у заложној изјави. Међутим, предмет принудног извршења је било управо оно што је и садржано у заложној изјави, али су судски извршитељи прекорачили захтев повериоца и предали у посед купцу (туженом ББ) више од оног што је било предмет извршења, а што је довело до штетних последица по тужиоца.

Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није основана па је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић